

מדוע עטפו השגרירים את רגליהם בעיתונים.

ומי סחב את הסכו"ם שנשלחו לחדרי הח"כים?

שמע על כך, ובפרט אחרי שאמרו לו שהוא יהיה תקופה קצרה ביותר, הוא התחיל לבין כות והיה בטוח שתוך זמן קצר ימות. אחרי שהתאושש מההלם הראשון הוא החליט להילחם בסרטן-הדם. הוא הפך צימחוני ואחר כך טבעוני, התרחץ בים בחורף, שיחק

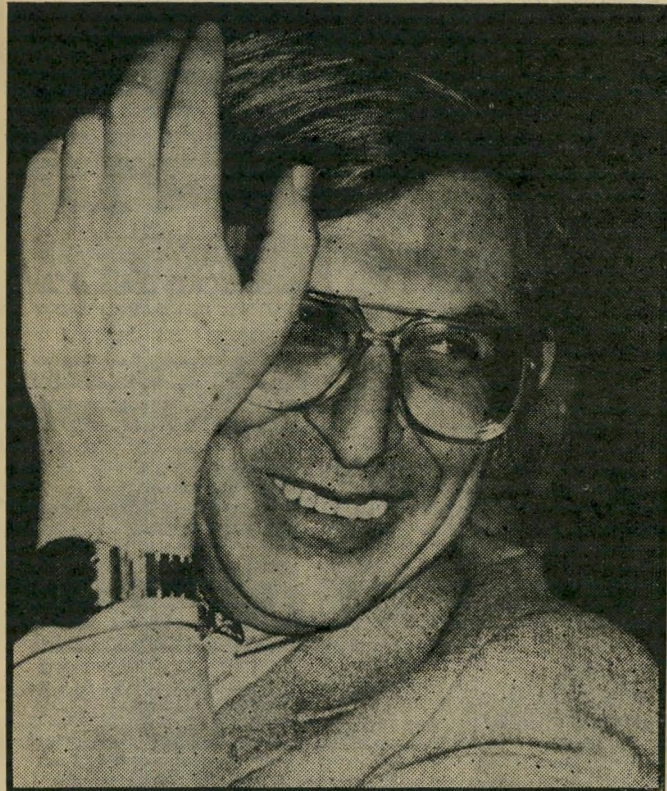
כלים שונות. כשביקש מזכיר-הכנסת, נתנאל לורר, לסלסלת פירות, חיפשו המלצרים סלי סלות ולא מצאו. לבסוף הביאו לו צלחת רגילה, מעוטרת ב-בייר כסף, ועליו היו מונחים הפירות. בתום הארוחה הוחלט לבקש מיושבי-ראש הבית שי-יתיר קניית מערכת כלי-אוכל

תדמיתו בציבור. הנשאל קם והיסס: "אני לא יודע בדיוק מה להשיב. אני למעשה חייל-מילואים." היה זה סגן-אלוף (מיל.) רן כהן, ראש תנועת של"י בהסתדרות.

יום שני, האחד בפברואר, היה יום-הג' לכל באי הכנסת. לרגל חילופי-בעלים במינוני הכנסת, ערכו הבעלים החדשים שולחנות-כבוד גדו-לים בשטח שבין המינון ה-כללי למינון הח"כים. למראה האוכל המיוחזר המשובח רצו הכל לעבר השולחנות. חמש

בקרוב ראיון מקיף, שערך העיתונאי מייקל הלסקין עם נשיא-המדינה, יצחק נבון. לצורכי הכתבה צולם הנשיא במעיל-חורף, כשלארשו כובע גדול-ממדים ומסביבו ערימות שלג. לצלם העיתון האמריקאי סבסטיאן סרג'רו היושב ב-פאריס, נקבע לפני זמן-מה יום צילומים בבית-הנשיא, וכשבא הצלם הקאתולי, שאמו יהודיה, ושאלו נמנה עם צאצאי ה-אנוסים, למישכן היתה ירר שלים מכוסה בשלג. הצלם ציר לם את נבון בתוך המישכן,

חברים במפלגה ה-ברלית הזימו את הרעיון, ש-בארבעת ימי ועידת-התיירנים לא ימצא שרי-התירות, אב"ר-הם שריר, זמן לעסקנות פוליטית. סיפרו עליו שיש לו יומן סבן סטאר קטן, המשמש גם כארנק, שבו הוא מחזיק רשימת טלפונים מצומצמת של כ-40 מאנשי. מדי יום הוא נוהג להתקשר אל כל-אחד מהם, ולבדוק אם אותו איש עדיין משתייך למחנה, או ש-עבר למחנה אחר במפלגה. חבריו-למפלגה היו בטוחים

ברוך מידן מנכ"ל משרד-הבריאות, מכסה בכף-ידו את פניו, כדי שהצלמת לא תוכל לצלם אותו (למעלה). מודן, שהוזמן להתראיין בעבריראיונות עשה מאמצים למנוע את צילומו, אך הצלמת המתינה עד שהתעייף. ברגע שהזין את ידו, צילמה אותו (משמאל).

פינג'פונג ואיבד את כל שאר המחלות שהיו לו במשך כל השנים ושנבעו מהשמנת-יתר, מתוונת לא-נכונה ומחוסר פעי-לות ספורטיבית. למרות הסרטן חי עוד עשר שנים, וכאיש-עסקים הוא המשיך בפעילותו הרגילה. וכשנפטר לפני 10 שנים, הוא היה בריא לגמרי, מלבד הסרטן שקינן בגופו שאי-אפשר היה לרפאו.

חוסר-מזל, כך ניתן להגדיר את פיתרונות הדיור שהוצעו ליושבי-ראש הכנסת מנחם סבידור. במשך חור-דשים ישן סבידור בבתי-מלון בירושלים, מאחר שכל דירות-השרד הפנויות בבירה לא ה-אימו לו. לבסוף גרסה לו דירה במיגדלי מגידו, מול ה-כנסת, ועתה מסתבר שאינה מתאימה לצרכיו. כשאירה ה-יושבי-ראש את ראשי הוועדות של הכנסת ועוד ח"כים אחדים למסיבה, לרגל חילופי ראשי ועדת-התקציב-והביטחון, היתה צפיפות רבה בחדר-האורחים של בני-הזוג סבידור, והמזו-מנים התקשו לנוע בחופשיות.

מופע-המין שנערך ב-פעם השנייה בחיפה, בהש-תפות ירון לונדון, צוות-שתי-קנים והסכסולוג עמי שקד, לא היה מתקיים אלמלא התער-בותו של ראש עיריית חיפה, אריה גוראל. אחרי המופע הראשון גודע לו שרבים לא הצליחו לרכוש כרטיסים ל-אירוע, וכמה עובדות-עירייה אף פנו אליו שיארגן מופע מיוחד לעובדי-העירייה. הוא פנה לרן לנס, מנהל צוותא חזפה, וביקש ממנו שיארגן מ-פע נוסף. חבילת הכרטיסים הראשונה נשלחה לעירייה ו-נחספה בתוך דקות.

אחידה בת 36 חלקים, שתישמר לאירועים חגיגיים מסוג זה.

לוועדת-המינון של הכנסת, בראשות ח"כ המערך, תמר אשל, הובא מידע ש-בשנה האחרונה נעלמו מהמיו-נונים 20 אלף כוסות וגם כמות גדולה של סכו"ם. הוועדה הח-ליטה שלהבא, כל מי שירצה לקחת אוכל או שתייה לחדרים בבניין, יקבל סכו"ם וכוסות חד-פעמיים.

השיח' הדרוזי ג'אבר מועדי סיפר בערביראיונות של הליכוד, היקב, שאנשיו היו דווקא מאוד רגועים מחוץ לאולם בית-המישפט המחוזי בירושלים, שם נגזר דינם של שלושת בניו למאסר-עולם. זרקו עליהם רימונים של עשן, או הדרוזים, שהם חיילים, אחים-לנשק, ראו שזורקים עליהם, אז הם תפסו את הרי-מונים וזרקו אותם בחזרה.

מועדי טען, כמובן, שבניו חפים-מפשע. כשנשאל מי יכול היה לרצוח את השיח' הבדואי, חמאד אבררביע, הוא אמר: "אבררביע המנוח היה לו הרבה עניינים, הרבה בעיות, הרבה אויבים, גם בין הבדואים." כהוכחה לכך ש-הבדואים לא שומרים טינה ל-בני-משפחתו, סיפר מועדי ש-בנו נצי"ב היה בנגב, וכציי-ד ביקש את עזרת הבדואים, והם, שידעו מי הוא, עזרו לו. טען מועדי: "אפילו האשה של ה-מנוח אבררביע יודעת מי הרג את בעלה."

אחרי מותו של ראובן מעיין סיפר יצחק ליבני שאביו, אברהם וייס, חלה לפני 20 שנה בלוקמיה. כש-

דקות אחרי התחלת ההתנפלות נראה השולחן כשדה-יקרב. אחד ששלים ביוקר על עדינותו היה סגן מכיר-הכנסת, שמואל יעקובסון, שאכל לאט ובגרי-מוס, ולכן הצליח לטעום רק מעט מן המטעמים.

החילופים במינון יצרו בעיות רבות. כשהתארח מיש-לחת בת 32 איש, של חברי פרלמנט צרפתיים בכנסת, לא נמצאה מערכת שלמה של כלי-אוכל, והאורחים ומארחיהם נאלצו לאכול את ארוחת-הצהריים החגיגית במערכות

והנשיא הזכיר לו שעדיכמה שידע לו דובר גם על צילומי-חוץ. הצלם אמר שהוא חשש להעלות את הרעיון, אך נבון אמר שזו יכולה להיות תמונה נחמדה. הוא התלבש כגדרש וצולם בחצר ביתו, לשימחת הצלם.

הנשיא ורעייתו אופי-רה אירחו במישכן קבוצת קצינים, הנמצאים בהשתלמות של קצינים בכירים של צה"ל, והללו באו עם נשותיהם: הוא פנה לאחד מהם וביקש ממנו לומר לו מהי תחושתו לגבי

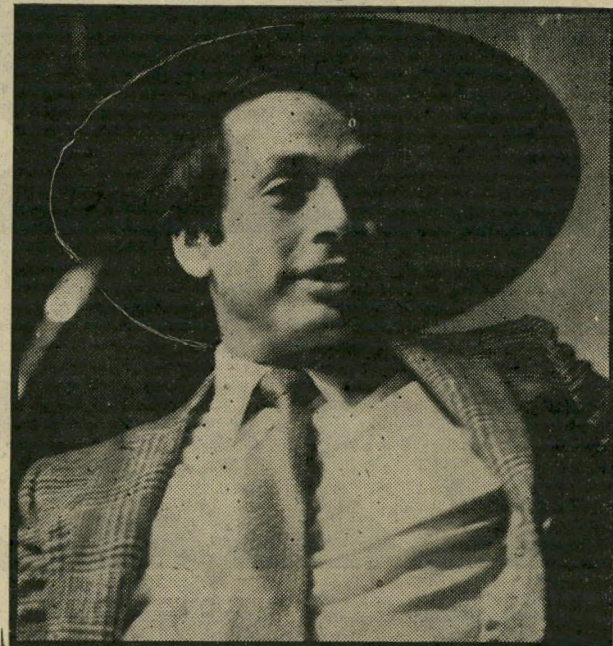
שוועידה כזאת לא תעצור את מפקד-הטלפונים היומי של שריר.

ביומה השני של הוועי-דה השתתפו ח"כ המערך, ערי-אמוראי, וח"כ הליברלים יצחק זייגור. בשיבת אחרי-הצהריים של הוועידה אמר זייגור, איש קבוצתו של שריר, שהוא בודק כל הזמן איפה נמצא אמוראי, משום שיש ב-ניהם הסכסוקיות. "אם אצליח לשכר אותו במסיבת-החלילה, לא נעלה מחר שינוי בכנסת", התוודה זייגור. לבסוף זה לא עזר לו, והוא נקרא על-ידי מצליף הסיעה לדיונים ביום הרביעי, בעוד שאמוראי נשאר בתלי-אביב.

עיתון יכול לשמש לצרכים שונים. במסיבה ש-ערך שגריר ארצות-הברית ב-ישראל, סם לואיס, לכבוד השגריר הישראלי החדש ב-ושינגטון, משה ארנס, סיפר אחד מקודמיו של ארנס, בתפ-קי, אברהם הרמן, כי הש-תמש בעיתון וושינגטון פוסט למען מטרה טובה. זה היה בטכס-ההשבעה של הנשיא ג'ון קנדי, שנערך ביום-שלג תחת כיפת-השמיים. המוזמנים ישבו בקור העז, לבושים חדר, ועטפו את רגליהם בדפי ה-עיתון.

באותה מסיבה נשא יצחק רבין, גם הוא שגריר לשעבר בושינגטון, דברים רציניים. בין השאר אמר כי אל לה לישראל לרוץ אחרי האמריקאים, "אם הם צריכים אותנו, הם יודעים את הכוחות שלנו". אמר, הגיב על כך בו במקום סם לואיס, באירוניה דקה: "גם אתם יודעים את הכוחות שלנו."

קוראי ניו יורק סיימס יופתעו בוודאי, כאשר יקראו-

אריה אנגד אינו חובש כובע סיני רחב-שוליים ואינו יוצא לעבודה בשדה-אורז, כפי שנראה בתמונה זו, שיש בה אשליה אופטית. העוזר לשרהעל יעקב מרידור צולם, כשהוא יושב מתחת למצילה של מערכת-תופים.